

KASZKADÓRKÉPZŐ

Az én nevem Boldizsár. Még csak hétéves vagyok, de nekem van a legtöbb energiám a családban.

Szöveg - Tahin Ráhel / CSALÁDI CSOMÓ / Illusztráció - Szűcs Édua

◆ A múltkor egy néni azt mondta: ő már kicsi koromban is látta, hogy én kaszkadőrnek készülök. Nagyon büszke voltam magamra! De mikor Anyára néztem, már nem voltam benne biztos, hogy ez dicséret. Még most se értem. Ágó szerint a kaszkadőr egy olyan ember, aki mindenféle veszélyes dolgot játszik a filmekben, például leugrik a sziklákról meg felmászik a háztetőre. Anya viszont nyilván azt gondolja, hogy valami orvosféle, mint a Krisz bácsi, mert szerinte a kaszkadőr az az ember, aki kórházban tölti a fél életét. (Meg kell kérdeznem Apát...) Anya még azt is mondta, hogy ha így folytatom, egyszer én is leesek valahonnan és röpítjára török a lábam. Akkor majd Krisz bácsinak kell összebarkácsolnia a műtőben – és szerinte mind nagyon boldogok leszünk, ha ez sikerül. Már sokat hallottam, hogy Krisz bácsi milyen ügyesen csavaroz, de én biztos nem leszek boldog, azt már tudom. Ágó szerint is üvöltöni fogok, mint a megvadult sárkánygyík, mert már akkor is bőgök, ha dzsúdózás közben leesünk az ágyról. Úgyhogy mostanában próbálok leszokni az ugrálásról, inkább a mászásra koncentrálok. Van a kertünkben egy óriási tuja, nagyobb, mint a garázs és nagyobb, mint a házunk, pedig az emeletes. Sőt, a szomszéd néninek kétemeletes a háza, de a mi fánk még annál is nagyobb. Arra szoktunk felmászni Ágóval. Apa meg nevet,

hogy milyen nagyon magasról válaszolunk, ha hív. Azt mondja Anyának, ne aggódjon, a tujafa olyan sűrű, hogy ha leesnék, semmiképp sem kellene a Krisz bácsihoz szaladni, legfeljebb csak az ügyeletre, hogy itt-ott összevarrjanak minket – meg, hogy Anyát újraélesszék. A tujafa azért is jó, mert az se baj, hogy Dani utánoz minket: arra ugyanis nem bír felmászni. Nemcsak az udvaron, a házban is gyakorlok. Ott az ajtófélfára szoktam felmászni mezítláb. Már majdnem a tetejéig felérek. Nemrég azt is kigondoltam, hogy az emeleti korbátról is le tudnék mászni, mint egy majom, nem is kellene használnom a lépcsőt. Elmeséltem gyorsan a fiúknak, és mind a ketten nagyon izgatottak lettek. Mindjárt meg is akartam mutatni, de sajnos, Anya is meghallotta. Olyan nagy és kerek lett a szeme, mint a farkasnak a piroskás mesében. – Már megint nem gondolkodtál, mielőtt beszéltél volna! – mondta, és nagyon megbünttetett: 10 percig ültem a lépcsőn egyedül és gondolkodtam. Hogy milyen bajok lehetnek ebből... De nem tudtam kitalálni semmit, mert én inkább az emlékezésben meg a matekban vagyok jó... csak sírtam, mint egy keserves sárkánygyík, hogy Anya nem érti meg, hogy én tényleg meg tudom csinálni! Amikor lejárt a 10 perc, megkérdezte, mire jutottam. – Semmire – mondtam. Mire Dani odabújt hozzám: – Ne síj Boldizsáj...! Gyeje, inkább másszunk le a korbátról!

És akkor mintha eszembe jutott volna valami. ◆

Magyar Katolikus Egyház

Szeretettel a szeretetért!

Technikai szám:
0011

1%

Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát!

www.katolikus.hu

ADJON ESÉLYT,
HOGY
ELFELEJTHESSÉK
A BETEGSÉGET

ADÓJA 1%-ÁVAL
támogassa a TŰZOLTÓ UTCAI
GYERMEKKLINIKA daganatos és
leukémiás betegeinek gyógyulását!

Adószám: 19017808 - 1 - 43

www.facebook.com/orzok
www.orzok.hu

